

Henryk Pietrasiuk

Izba olsztyńska

Palestra 31/5(353), 109-110

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wód adwokata, serdeczny żal. Odszedł człowiek pracy i głęboko za-

angażowany w swoim zawodzie. Cześć Jego pamięci!

(A.R.)

Izba olsztyńska

Adw. Alfons Barczewski ,odznaczony pośmiertnie „Medalem Rodła”. W 1986 roku odbyła się na zamku olsztyńskim uroczystość wręczenia „Medalu Rodła” osobom odznaczonym, przy czym nieżyjącym już — ich rodzinom. Jednym z odznaczonych pośmiertnie był adwokat **Alfons Barczewski**, b. członek Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Olsztynie, który zmarł 13 lipca 1971 r. „Medal Rodła” został wręczony żonie zmarłego adw. Marii Barczewskiej.

Adw. Alfons Barczewski urodził się 15 września 1910 r. we wsi Jaroty koło Olsztyna w rodzinie polskiej, zaliczającej się do patriotów polskich Warmii i Mazur. Postacią najbardziej znaną i zasłużoną w tej rodzinie był ksiądz Walenty Barczewski, zmarły w 1928 r., działacz społeczny, bojownik o polskość ziemi warmińskiej, współzałożyciel Związku Polaków w Niemczech. W takiej właśnie tradycji walki o polskość w Warmii wychował się adw. Alfons Barczewski.

Szkołę podstawową ukończył w swojej rodzinnej wsi Jaroty. Chcąc kontynuować dalej naukę, musiał wyjechać na teren Polski do Lubawy, gdyż pod zaborem niemieckim nie miał możliwości kształcenia się dalej. W roku 1931 ukończył Seminarium Nauczycielskie w Lubawie, po czym powrócił na teren b. Rzeszy niemieckiej, by nauczać w polskich szkołach w duchu patriotyzmu polskiego i wszczepiać w młode ser-

ca dzieci warmińskich miłość do Polski. Jako nauczyciel pracował aż do wybuchu II wojny światowej. W dniu 1 września 1939 r., będąc wówczas kierownikiem polskiej szkoły, został aresztowany przez gestapo i osadzony w obozie koncentracyjnym w Oranienburgu—Sachsenhausen.

W roku 1944 udało mu się zbiec z obozu na teren Francji, a stamtąd przedostał się do Anglii, gdzie wstąpił do Wojska Polskiego.

W roku 1946 wraca do kraju na rodzinną i wyzwoloną Warmię.

Zaraz po powrocie przystąpił do pracy pedagogicznej i ożywionej działalności społecznej. Pracuje w Uniwersytecie Ludowym w Jonkach koło Morąga woj. olsztyńskie. Jest nauczycielem w Liceum Pedagogicznym. W latach 1948—1950 pełni urząd wicestarosty powiatu olsztyńskiego, buduje zręby administracji polskiej na Warmii. Jednocześnie studiuje na Wydziale Prawno—Ekonomicznym Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu. Studia ukończył w 1950 r., uzyskując tytuł magistra praw. Po odbyciu aplikacji adwokackiej i złożeniu egzaminu adwokackiego, Rada Adwokacka w Olsztynie uchwałą z dnia 20 lutego 1953 r. wpisała go na listę adwokatów Izby olsztyńskiej z przydziałem do Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Olsztynie, gdzie wykonywał zawód adwokata do dnia śmierci, tj. do 13 lipca 1971 r.

Za działalność swoją na rzecz zachowania świadomości narodowej i

kultury polskiej wśród ludności polskiej zamieszkałej na terenach b. państwa niemieckiego, w walce o prawa Polaków na tych terenach, a także za działalność na rzecz odbudowy i integracji z Macierzą prastarych piastowskich Ziemi Zachodnich i Północnych po ich odzyskaniu, adw. Alfons Barczewski został odznaczony w 1959 r. Złotą Odznaką Nauczycielstwa Polskiego, w 1963 r. — Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, w 1964 r. — Złotą Odznaką „Zasłużonym

dla Warmii i Mazur”, w 1966 r. — Medalem 1000-lecia Państwa Polskiego, w 1969 r. — Złotą Odznaką Honorową Zrzeszenia Prawników Polskich, a pośmiertnie w 1986 r. — „Medalem Rodła”.

Mimo upływu długiego czasu od daty śmierci adw. Alfonsa Barczewskiego pamięć o jego działalności jako społecznika i patrioty polskiego nadal tkwi głęboko w pamięci społeczeństwa Warmii i Mazur.

Cześć Jego pamięci!

adw. Henryk Pietrasiuk

Izba wałbrzyska

Wspomnienie pośmiertne o adw. Kazimierzu Gilewiczu. Adw. Kazimierz Gilewicz (1929—1986), syn Franciszka i Alicji z domu Siedleckiej, urodził się 20 lutego 1929 roku w Starym Samborze pow. samborskiego (b. województwa lwowskiego). Pochodził z rodziny inteligenckiej.

Ukończył szkołę powszechną, a w okresie okupacji pracował i kontynuował naukę w tajnych kompletach.

We wrześniu 1945 r. przybył — w ramach repatriacji — wraz z matką i siostrą (ojciec zmarł w 1940 r.) do Krakowa, gdzie zaczął uczęszczać do VIII Państwowego Liceum i Gimnazjum im. A. Witkowskiego. Po zdaniu matury w 1948 r. rozpoczął studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego. W czerwcu 1952 r. skończył studia, uzyskując tytuł magistra prawa jako pierwszy na wydziale. Ożenił się potem z Marią Piotrowską i przeniósł się z Krakowa do Kłodzka, ponieważ w Kłodzku mieszkała żona.

28 czerwca 1952 r. złożył wniosek

o wpis na listę aplikantów awokackich Izby wrocławskiej. Referencji udzielili: dr Antoni Walas, dr Zbigniew Resich, dr Poźniczek, wówczas sędziowie Sądu Wojewódzkiego w Krakowie, oraz dr Zbigniew Barth, sędzia Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu. Dr Antoni Walas w opinii o nim napisał, że „był on niewątpliwie jednym z najlepszych studentów, posiadającym wybitne zdolności prawnicze (...)”.

Rada Adwokacka we Wrocławiu podjęła w dniu 21 października 1952 r. uchwałę, mocą której Kazimierz Gilewicz został wpisany na listę aplikantów adwokackich Izby wrocławskiej z siedzibą w Kłodzku. W czasie aplikacji pracował jednocześnie jako radca prawny w Spółdzielni Krawieckiej im. J. Lenartowskiego, w Kłodzkich Zakładach Przetwórstwa Owocowo—Warzywnego „Las”, w Spółdzielni Pracy im. K. Świerczewskiego, Przedsiębiorstwie Komunikacji Samochodowej i w Zarządzie Budynków Mieszkalnych w Krosnowicach.

Jego patronami byli: wybitny cywilista adw. Leon Chill i nieżyjący